

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

Symmarivm Homiliæ Trigesimæoctavæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

Luc.19.40

XII.
Verbo &
opere se
Deum o-
stendit.

Pf.31.6.

XIII.
Christus
à rebelli-
bus luce-
sum ab-
scendit.

a §. 1.
b §. 2.
c §. 3.-4.
d §. 5.-6.

tamen manifestè preditores arguitis Arianos: ut dicere possemus cum Christo: licet omnes nos ta: eamus, ipsi loquuntur: *Si hi tacuerint, lapides clamabunt.* Etenim illos interrogate, cur Christum lapidibus vobis impetrare? An non exploratum est, quia illis clare significavit quid Deus esset alterius Patris coequalis? Igitur ne credideris quod Christus in hoc hascerit, insuper idem verbis confirmat & cœperat. Primo operibus confirmat, diu: nam suam declarans potentiam, eum solò suò verbo perfidios illos cohucet: nam dicendo: siste, cohucet se & credis statu mali- bus, sic tamen ut nullus lapidem iniiciat: opus certè non minus prodigiosum illò, quod dicit Lumen reculum. Secundo ratione altrui, quâ ille manus pedesque constringit. Dicite mihi: in lege vestra numquid illudicuntur Dij, quos Deus verbi sui divini creavit ministros: sic dixit: *Ego dixi Dij istis. Si ergo illis dixit Deus, ad quos fermè Dei fadus est, quem Pater sanctificauit.*

Notar D. Chrys quod Christus dictum suum attemperauerit, licet retrahens, quam incep- tar aperire, ex eo quod se illi oppulerint & re- belles ostenderent, illis similes, de quibus lob: *Ipsi rebelles fuerunt lumini:* hac etenim poena est, quâ Deus tales castigat, qui ostensam sibi lu- cem oppugnant, illam illis auferendo, hinc Apo- stolus: aut de Philexophis: cum enim supernæ luci refragarentur à Deo prestante, ipsam illis subtraxit, quod factum est, ut obsecrantur, & in horreendas boumationes profundaque laberetur iniquitates, quas ipse commemorat Apolto- lus. Dicit igitur illis Christus quod hoc vos ad- misstramini quod me Deum appelle, quoadquo- dem hoc nomen etiam in lege vestra Dei mini- stris attribuatur! Potro communis Sanctorum habet interpretatio, quod non solum quod dixerat

non renoverent, quinto in eis perseverauerit & clarissimo confirmauerit argumento. Dixi vobis quod Deus sim æqualis Patri. Ne cogiteatis quod dicta reuocē eo quod videā vos lapidibus armatos, & in me cōnotosissimo ponas dicta cōfirmo dicens, quod nec mentiar nec dicti me peniteat.

Si tanta sit Domini verbi efficacia, ut faciat, ut dicantur in lege vestra Dij, talesque sunt per diuinam quandam participationem, illi, quibus hoc Pater commendavit, quoque cum illo misit, ut prædicarent & docerent. An vobis videatur blasphemum esse dicere, Deum esse hoc idem verbum diuinum substantiale? Etenim ipsum est, quod Pater sanctificauit & misit in mundum. *Quoniam Pater sanctificauit, & misit in mundum, vos dicitis quia blasphemati,* quia dixi filius Dei sum. Incomprehensibilia sunt ea mysteria, quæ verbis illis continentur; est autem confutatio illa nouferatur, quia non prout oporet expedire. Vela igitur contrahamus illo verbo D. Apostoli: quo nos p̄t̄monet: *Vosip̄pos tentate.* Signa perpendicularia, cujum Dei Prædestinatōrum & Reprobatorum: ex illis vos ipsos examineate. Non sit hic vestre follicitudinis & terminus disputationis (sic te D. Avg. monet D. Aug.) utrum hic sit prædestinatus vel *Tract. 26.* non, quare hic & non aliis: sed huic diligenter *in Ioann.* intuibitis & in vobis invenientur signa prædesti- natorum, & si haec in vobis non patuerint, à modo patiantur. *Quem trahat, & quem non tra- ha;* nos velle inducere, si non vobis errare. Semel accepsis & intellige. *Non dum traheris? Ora ut traha- rit.* Deum deprecare ut diuina suâ clemētiâ te oitem suâ efficacem, quatenus audiendo eius vocem, secundo gressus, tenendo bone conscientiae gloriā, eius manibus inhaerens in hac vita per gratiā vocem audiās, quâ tuas allicias oves: *Venite bene- dicti ad aeternæ gloriae iunctionem.* Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIÆ TRIGESIMÆ OCTAVÆ SEQVENTIS.

DESCRIPТАM nobis proponit in Evangelio diuinus ille pictor D. Lu- cas conuersiōne magnæ cuiusdam peccatricis penicillo adeo subtili, & industria singulari, ut velut eminentem quandam imaginem nostris obiectiat oculis practices profundæ Theorice, quam heri nos docuit Christus de qualitatibus ouium suarum. a. & materia, quam sèpè propositum de verâ penitentiâ. b. Lintea, in quo deplingit historiâ, domus est cuiusdam Pharisæi, qui Dominū ad conuicuum inuitauerat. c. Acceptavit illud, quatenus in eo ouis suæ salutē operaretur. d. In quā merito moneret Euangelista, ut oculos coni- ciamus.

§ 6.7. ciamus. *e.* Erat Maria Magdalena peccatrix, quales vel paucæ. *f.* Cuius vita statum
 eleganter expressi, dum eam sic inscribit *In ciuitate peccatrix*. *g.* Completas in illas no-
 bis ostendit conditiones ouium Dei, quas heri Salvator verbo demonstrauit. Pri-
 ma: vocem illius siue dilatione audiuit. *b.* Secunda: illum secuta est stans à tergo il-
 lius. *i.* præferens cognitionem criminum suorum & verecundiam. *k.* atque pro illis
 lacrymis satisfaciens. *l.* quibus cordis dolor fideliter afferitur. *m.* quodque Christus in
 ea victoriæ obtinuisse. *n.* statuto penitentia congruo principio. *o.* quâ cipita dra-
 conis constringuntur. *p.* Accurrit crines capitis sui pedibus prosternens Redemptoris
 vt in illa se transplantet, illi vexila tradens diaboli. *q.* Sancta subiungit oscula, vn-
 guentum pretiosum, vera symbolum contritionis. *r.* Tertia: quod eam nemo raptu-
 rus sit de manibus supremi Pastoris, licet in eam draco cuncta sua collimeret capita. *s.*
p. *§.28.29.* Quorum vnum Pharisæus fuit in multis imprudentissimus. *t.* Divina sua defendit
z. 30.31. *g. 32.33.* *r. 34.35.* *y. 36.* *§. 37.* *z. 38.36.* *§. 1.* *u. 41.42.* Docet nos hodie in bac muliere Domi-
 nu velut in speculo maris eñe practicam
x. 43. Theoria quam heri de quibus suis protu-
 lit.
§. 2. Similiter in bac muliere nobis exponitur in
 praxi theorica materia De penitentia,
 patet illud de Psalterio. Nox nocti in-
 dicat scientiam.
§. 3. Rogabat Iesum quidam Pharisæus.
 Docet vos Pharisæus insum esse, vt ex parte
 vestra Dei ministru seruatis, lauteque eos
 excipiatis, quibus cum Tobia, vos decet esse
 gratissimos.
§. 4. Rogabat Iesum. Nos instruit Salvator,
 nefacile vestras acceptemus epulas, &
 delicias, & Eliseum ac Danielem imite-
 mur.
§. 5. Ingressus domum Pharisæi discu-
 buit: Licta sunt aliquando coniuicia; quo-
 riescumque illa Dominus admisit, salutem
 intendit animarum, & hodiernum conuer-
 sionis impedit Magdalena.
§. 6. Discubuit. Discubuit Dominus, qui su-
 mi illud expreſſe, quod nobis est proficuum;
 non sic nos, quod ipsius cedit obsequio.
§. 7. Ecce mulier. Non vult Euangelista, vt
 oculos in ferula coniugiamus, quibus Phari-
 sis, Bapt. de Lanuza Tom. III.

seu Domino seruit, sed in illa, que peccatrix
 adfert Christo placitura.
§. 8. Ecce mulier, quæ erat in ciuitate
 peccatrix. Hac peccatrix Maria Magdale-
 na, soror Lazari & Marthæ: & quantum
 nonnulli eius crimina diminuunt, tantum
 gloria gratia Dei detrahunt.
§. 9. Similiter ad maiorem Magdalene glo-
 riæ peccatorum illius grauitas manifsta-
 tur.
§. 10. Erat in ciuitate peccatrix. His verbis
 tria declarat Euangelista: illius peccata fuisse
 multa, grauita, & firma.
§. 11. Peccatrix in ciuitate. His duobus ver-
 bi manifstat Euangelista quod ad summum
 eius ascenderit malum; clatum vt vas Za-
 chariae.
§. 12. Per peccata cucurrit quatuor alii, vt Ti-
 gris Danielis. Obitulit diabolo magnum: *Und*
 sacrificium, quod à Gensilibus exquire-
 bat.
§. 13. Ut cognouit, quod Iesus &c. Quām
 primum audiuit Magdalena vocem Domini,
 ad illum accurrit, in se primum stendens
 signum, quod heri dixit de quibus suis.
§. 14. Confessum accurrit ad vocem Pastoris:
 indicium hoc est p. adestimatorum, quod Apo-
 M m m m i. Iesu

- stolus in seipso dedit, & declaratur in Noe, sicut reprobatorum est dicere. **Cras** cum Pharaone.
- §. 15. Stans retro secus pedes eius. Christi sequelam intendit, ut ouui illius: baiulans sibi crucem paenitentie: per hanc tuam examina.
- §. 16. Stans. Paenitentiam animo suscipit robusto: nec enim ad illam debet esse minor, quam fuit ad culpam; in quo imitata est Hiel de Bethel.
- §. 17. Retro. Stat a tergo cognoscens Ieum ut Pastorem, quem oves sequuntur & ducem, quem Milites sequuntur celum innasuri.
- §. 18. Retro. Ad humeros consigil, locu hic est opportunus, ubi sua peccatores onera depontant.
- §. 19. Retro. Criminum suorum prodit dolorem; quando namque distinctè cognoscuntur, tantum ingerunt, quantum vidimus in Cain & videbimus in damnum.
- §. 20. Quod ex peccatis tuis non confundaris, ratio est quod illa non cognoscas, qui illa cognoscunt, tantum pudore confunduntur, ut cum Davide velut attoniti terreantur.
- §. 21. Lacrymis cœpit. A lacrymis orditur satisfactionem dignioris opus: quam aquarum de Petra, de illis Dei locum est Iob, & aqua diluvii sunt conferenda.
- §. 22. Lacrymis cœpit. Oculorum lacryma cordis restantur dolorem, sique Magdalena similis pellicano noctis oraci, & passeris solitarie.
- §. 23. Lacrymis. Sapientes fuere lacryma Davidi, tales fuerunt & huius peccatricis & tales tuas esse oportet.
- §. 24. Has lacrymas à plus quam mille annis prævidit David, ob quae gloriosam celebrat Christus de diabolo victoriam.
- §. 25. In hoc sita fuit huius triumphi Christi gloria, quod de sanguine pedibus suis balneum efficerit, quo lingua canorum suorum exauit.
- §. 26. Lacrymis. Optima paenitens que non loquitur sed plorat, ostendens se culpam suam agnoscere, & viam apertam per petitionem per lacrymam, quia cum barum symbolum sit aqua pura, illam Deus magni facit.
- §. 27. Lacrymis. Lacrymis loquitur, hec loqua non nulli sicut verborum, sed erga Deum efficacissima.
- §. 28. Lacrymis. Lacrymus cuncta confringit Draconis capita, quarum virtus efficacior est quam aquarum maris rubri.
- §. 29. Lacrymis. Efficiaces sint lacryme, quibus anima sua Dei thronus & emundetur efficacius quam aquis torrentis Cilon.
- §. 30. Lacrymis. Bone sunt illa lacryma pro peccatis effusa, illasq; te docebunt effundere Agricola, de quibus Amos Prophetas.
- §. 31. Multis flentiis dicere possumus quod Efras mulier: O fructa &c. Optimè Domini instruxit filias: Hierusalem mortem illius descentes.
- §. 32. Capillis capitum sui tergebat. Capillis suis se pedibus alligat Salvatoris, ut illam post se trahat, in quos transplantatur, velut in terram coelestem.
- §. 33. Capillis capitum sui. Hos Christum capillos suis prosterneat pedibus triumphum de diabolo refert gloriosum, quem David dixit de verticibus. Verticem capili &c.
- §. 34. Osculabatur pedes eius. Per osculatum pacem velle protestatur, & anima sue similitudinem exponit, os suum applicans fontib; pedum Christi caelestibus.
- §. 35. Vnguento vngebat. Vnguentum frangens factorem dissipans peccatorum, & quod peccatum Domini mitigat, vnguentum est contritionis compositum ut ait D. Chrysostomus.
- §. 36. Excellens paenitentia, que ijs omnibus seruit, quibus Diabolo seruerat, cum triumphum prædicta Isaías, & cecinit Propheta Regius.
- §. 37. Videns Phariseus &c. Hic si esset Prophetas. Orem hanc de manu Domini iudicium non evelleret Pharisei: qui contra legem

gem & rationem perperam de Christo indicat, qui docet Confessarios.

§.38. Quis peccatrix est. Ignorat Pharisæus virutem penitentia: cum peccatricem inducit eam qua per ipsam mutata est sicut desertum Iacob.

§.39. Peccatrix est. Perperam dicit Pharisæus: cum iam illa mulier non sit illa, quae fuit, sed alia, sicut Ninive, & vas Hieremie.

§.40. Peccatrix est &c. dilexit multum &c. remittuntur ei &c. Adeo contrarium fecit Dominus de hac muliere iudicium, ut Pharisæos illam ad abyssum deprimenti flagitorum, illam statuat intra Se-

raphinorum altitudinem.

§.41. Vides hanc mulierem? Quis est Deus manibus tradita, nec eam Pharisæus eripiet quantumvis latret sicut canis ad lunam.

§.42. Vides hanc mulierem? Opponit se Christus illi, qui hanc voluerit se illi ouem eripere. Hec est illa gloria carum, quae sunt eius, de qua Isaías.

§.43. Remittuntur tibi peccata tua. Velut qui sue Christus haec mulieri vicam largitur sempiternam.

§.44. Vade in pace. Pace gaudet anticipata Magdalena subiugue Christus bellum assumptum; ipsa vero benigna mansit & singulariter peccatorum adiutoria.

HOMILIA XXXVIII. DE CONVERSIONE MAGDALENÆ.

Sexto die Iouis Quadragesimæ.

Rogobat Iesum quidam Pharisæus; ut manducaret cum illo &c. Luc. 7.

NARRAT nobis Euangelista D. Luc. opus plenè prodigiosum, quod Dominus operatus est in miraculosa conversione Magdalense, tantopere vergens ad gloriam Dei, profectum illius & honorem, & nostram denique instructionem. Sanè multum debetis & Domini Christo Redemptori nostro: cum enim nobis in Evangelij huius Quadragesime tantos proponat viros ore suo diuino atque sententia reprobatos, quibus iure merito grantem ostendit bilent cordisque naseam, atque a se non parva repulit indignatione, verbis illos exulcerans amarioribus, generationem prauam & adulteram, filios Diaboli perfidos eos compellans & hypocritas non nisi feminas intenimus, quibus se voluit honorari, atque in illis omnipotentem brachij sui virtutem ostendere & misericordia declarare multitudinem.

Mulier prodit Chanaanæ, quam, sic laudibus

exulit ut eam cognominaret magna fidei mulierem, eamque in Ecclesia sua magistrata statuerit orationis: nos enim erudit qualiter sit orandum & postulandum, ut desiderata percipiamus. Ad eam Samaritana cuius amore ita se ferventem ostendit, ut ab illa passus repulsa non à proposito deserberit, donec cor illi devinxisset: & cum esset mulier abiecta, heretica, impudicatae prolunies, illam tam en suam ereauit! Apostolam & prædicatricem, cuius opera ad fidem reduxit Samariam. Tertia prodicitur adultera in flagranti delicto comprehensa & iuxta legis præscriptum Rea lapidari, producta vero in tribunal, eius causa ad eum sedulò defendit ut cum illius accusatores primarij essent & Doctores Hierusalem, ipsos repulerit, confundedit, illam autem prælima restingeret libertati atque in utroque foto liberam absoluerit, ita ut nullus esset qui vel verbulum ei exprobaret presumeret. Viduam profero de Nain tot lacrymis osculam, ut oculi illius fontes essent, & cor dolens

M m m m a pelagus